

آینه

اصلاح‌طلبان اختیار ندارند؛ اعتبار کافی نیست

● **فاضل موسوی**، نماینده دوره هشتم مجلس و فعال اصلاح‌طلب: سیاست‌ورزی در ایران به کما فروخته است، بیمار است. کدام جریان سیاسی کشور برای آینده ایران برنامه دارد و مطالعه و تحقیق کرده است؟ هیچ‌کدام. نه اصولگرایان نه اصلاح‌طلبان نه اپوزیسیون خارج‌نشین نه داخلی، هیچ‌کدام برنامه‌ای برای کشور ندارند. متأسفانه همه فقط دنبال اسب آماده و زین‌کرده هستند تا سوارش شوند! آدم‌های سالم و کارآمدی هم هستند که گاهی کارهای خوبی هم می‌کنند، اما در هر دو جریان سیاسی کشور افراد فرصت‌طلب زیادی هم دنبال کار آماده هستند. بسیاری از حوزه‌ها وضعیت در بدترین شرایط خود قرار دارد اما تک‌برخی‌ها نمی‌گذرد. وزرا و مسئولان ما مدام در تلویزیون، تریبون‌ها و همایش‌ها لیخند می‌زنند! این لیخند به معنای به‌سخره‌گرفتن ملت است و با این کار آخرین امید را از مردم می‌گیرند. کشاورزی، صنعت و... در حال نابودی است. به نحوه و تکنولوژی ساختمان‌سازی کشور نگاه کنید، متعلق به عصر حجر است! به مهندسی، نقشه‌کشی، نوع ساخت، مترای ساختمان‌ها نگاه کنید که تا چه حد عقب مانده است. بعد مسئول با وقاحت تمام لیخند می‌زند و انتظار دست‌بوسی هم دارند! ببینید یک مسئول یا نخست‌وزیر و رئیس‌جمهور جوان فلان کشور به دل مردم می‌رود و به آنها امید می‌دهد و نوید آینده‌ای روشن می‌دهد، درحالی‌که نه مشکل اقتصادی دارند نه مشکل اجتماعی و نه تحریم هستند. به جامعه امید تزریق می‌کنند. حال رفتار مسئولان ما را با مردم ببینید و مقایسه کنید. مردم ایران به‌قدری باشعور و آگاه هستند که به‌موقع خود هر کاری را که ببینند به صلاح کشور و آینده‌شان است، انجام خواهند داد.

کنجینه‌ای تاریخی

● **الله کولایی**: بی‌تردید خاطرات مرحوم انور خامه‌ای چراغی پرغور از پیش‌پای همه کسانی که برای آبادی و آزادی ایران می‌کوشند، می‌افروزد. خاطرات انور خامه‌ای برای فعالان سیاسی در کشور ما برگ‌هایی از تاریخ کشور را در خود به وجود آورده که برای همه کسانی که برای آزادی و رهایی ایران‌آزاد کوشیده‌اند، درس‌های بسیاری را در خود گرد آورده است. مرحوم انور خامه‌ای با به‌نگارش‌درآوردن روند شکل‌گیری و فعالیت‌های حزب توده از طریق خاطرات خود توانست شرایط مناسبی را برای بهره‌گیری از این تجربیات ارزشمند و البته بسیار پرهزینه برای تاریخ‌نگاران و پژوهشگران از یک سو و از سوی دیگر کنگشگران عرصه سیاست در ایران ارائه کند. اما نکته مهم آن است که ما اصلا نه تاریخ می‌خوانیم، نه از تاریخ درس می‌گیریم و نه در اصل به آن بهای لازم را می‌دهیم.

کام‌اول: خروج از شلختگی

● **مهدی محمدی**: دولت نه برنامه مدون دارای منطق راهبردی در بیرون ایران دارد و نه حتی درون خودش منسجم است. چگونه می‌توان باور کرد دولتی که بیش از دو سال از اهمه دارایی‌های راهبردی کشور حتی حساس‌ترین بخش‌های دفاعی و امنیتی هزینه کرده‌تا (FATFو در واقع اروپا) را راضی کند که ایران مشغول پول‌شویی نیست، به‌یک‌باره و در سطح عالی‌ترین مقام سیاست خارجی یعنی وزیر امور خارجه اعلام می‌کند کشور پر از پول‌شویی است! آیا همه‌چیز تصادفی است؟ چرا سخنان آقای وزیر دقیقاً به همان جایی اشاره می‌کند که آمریکا و صهیونیست‌ها می‌خواهند؟ چرا این چیزهای تصادفی و غیرعمدی دقیقاً در این زمان خاص رخ می‌دهد؟ و تازه خوشمزه‌تر اینکه دولت فقط برای اینکه شجاعت اخلاقی پندیرش یک اشتباه را ندارد، اعلام می‌کند موضع وزیر امور خارجه موضوع کل دولت است! اگر این موضع کل دولت است، بنابراین کل دولت باید هزینه‌های تحمیل خسارتی چنین عظیم به امنیت ملی را بپذیرد.

آفتاب

خاطرات جالب شمس‌الواعظین از خاشقجي

● من که خاشقجي را از نزدیک دیده بودم، به‌هیچ‌وجه در او گرایشی به اخوان‌المسلمین ندیدم و این ادعای حکومت عربستان قابل قبول نیست. خاشقجي یک مسلمان نسبتاً متعهد بود و نامزدش هم، چنان که دیدید، محبجه بود. ولی به‌لحاظ خبری یک روزنامه‌نگار در ج‌اول نبود. ولی فراموش نکنید خاشقجي روزنامه‌نگاری بود در کشور عربستان سعودی. او در روزنامه‌نگاری و مطبوعات عربستان، جزء شخصیت‌های بسیار برجسته بود. قیاس ایران و عربستان قیاس مع‌الفارق است. آزادی مطبوعات در عربستان سعودی فضای وحشتناکی دارد. اگر یک روزنامه‌نگار عربستانی درباره ماجرای خاشقجي چیزی بنویسد، آن روزنامه به چاپخانه نمی‌رسد، خود باید جدی گرفت. دولت‌ها خیلی سربه‌سر رسانه‌ها نگذارند. رسانه‌ها بازتاب‌دهنده تمایلات مردم‌اند. خاشقجي یک نفر بود و قتلش در بین این همه کشتار ناشی از جنگ در دنیای امروز، به ظاهر واقعه کوچکی بود، ولی روزنامه‌نگاران نشان دادند که چنین ماجرابی را می‌توانست جهانی کنند و کل دنیا را برای مدت‌ها درگیر این واقعه کنند.

politics@sharghdaily.ir

سیاست

مسئول قرارگاه فضای مجازی سازمان بسیج:

قوانین فضای مجازی کشور به بازیابی نیاز دارد

این «مدل مبنایی فضای مجازی» تاکنون در سطح کشور ظرفیت‌های رسانه‌ای بسیار قوی، تولیدات بازی و انیمیشن که عموماً منتخب جشنواره‌های کشوری شده و همچنین اپلیکیشن، سامانه و سرویس‌های گوناگونی ایجاد شده است، بسیاری از این بازی‌ها که بعضاً به‌دلیل حمایت بیشتر از تیم‌های متخصص با نام‌های مختلف پخش می‌شود، جزء آثار پرمخاطب و پردانلود در بازارهای نرم‌افزاری است. در حوزه جریان‌سازی‌های مثبت رسانه‌ای نیز در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ها یکی از ظرفیت‌های قوی در کشور همین شبکه مردمی بسیج است.

● **چقدر به دستاوردها و اهداف مورد نظر خود رسیده‌اید؟**

به لطف خدا براساس مدل مبنایی فضای مجازی چشم‌انداز پنج‌ساله با رویکرد تکیه بر ظرفیت متخصصان داخلی ترسیم شده است که با وجود بسیاری از مشکلات کنونی در کشور در حال پیشرفت و توسعه بر مبنای نقشه راه نگاشته‌شده‌ایم و در دانشی که در سال‌های گذشته در بسیج با فعالیت در این حوزه به دست آمده است، درحال‌حاضر توانایی‌ها و ظرفیت‌های بسیار ویژه‌ای به وجود آمده است، در این راه، به تقویت لایه‌های مختلف

فضای مجازی در همه ابعاد و حوزه‌ها به صورت هم‌زمان نیاز است و همان‌قدر که لایه‌هایی مانند رسانه اهمیت دارند، دیگر لایه‌های این فضا مانند حوزه بازی و سرگرمی، فناوری‌های سروسوی و خدمات‌محور، زیرساخت، رصد و حوزه‌های نوآورانه و آینده‌پژوهانه نیز پراهمیت هستند تا بتوان در تعاریف قدرت نرم در این فضا صاحب قدرت اثرگذاری برای کشور بود.

● **با توجه به صحبت‌های سردار غیب‌پور مبنی بر تسهیل‌شدن شرایط همکاری دولت و بسیج در چند ماه اخیر، چه انتظاراتی از دولت دارید؟**

نخستین انتظاری که از دولت به عنوان قوه مجریه وجود دارد، ساماندهی به موضوع حفظ، رشد و به‌کارگیری تیم‌ها و متخصصان حوزه فضای مجازی است. متأسفانه درحال‌حاضر بسیاری از نخبگان به دلایل گوناگون در حال جداشدن از چرخ‌های اقتصادی کشور یا مهاجرت هستند که در ماه‌های اخیر نیز این موضوع رشد داشته است، بنابراین دولت به عنوان مسئول پیگیری این موضوعات لازم است با ورود و بسترسازی مناسب به‌منظور حفظ متخصصان در کشور در راستای اقتصاد مقاومتی اقدام کند.

د

بررسی سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در چند لایه

دیپلماسی؛ از رئالیسم تا ایدئالیسم

را هم البته می‌توان در همین لایه قرار داد، فاکتور نمایندگی عمدتاً مسئول حفظ و احیای ارتقای این روابط هستند و سفرهایی در سطح بالاتر اگر هم رخ دهند بیشتر تعارفات و تشریفات بین دولت‌ها را می‌توان از آن انتظار داشت. حتی رابطه با برخی از همسایگان نیز که روابط فی‌مابین در عین اهمیت زیاد، از آراش بر خروردار است و ظرفیت چندانی هم برای ارتقای سطح و حجم آن دیده نمی‌شود می‌توانند در این زمره قرار گیرند.

سطح دوم این تحلیل را می‌توان به کشورهای روابط داد که ایران به واسطه‌های گوناگون در آنها نفوذ یا قدرت دارد؛ این واسطه‌ها می‌توانند سیاسی و بین‌المللی، نظامی و استراتژیک، اقتصادی و تجاری یا حتی به واسطه جهان‌بینی مشترک باشد. پروضاحت فهرست مهم‌ترین کشورهایی که این نوع از روابط نزدیک را دارند می‌توان از عراق و سوریه آغاز کرد. مؤلفه‌ای به نام ایران به‌راحتی می‌تواند در سیاست و اقتصاد این کشورها مؤثر باشد و البته این موضوع اگر هم انکارپذیر باشد، کتمان‌پذیر نیست. این روابط علاوه بر هزینه‌هایی که ممکن است توجیه استراتژیک داشته باشند، منافع‌ی حتی در زمینه اقتصادی هم برای ایران دارد؛ برای مثال تعرفه تجاری صفر که منحصرراً برای همه کالاهای ساخت ایران در ورود به سوریه لحاظ شده از آن جمله است.

متحدان کثام

لایه سوم تقسیم دولت‌ها، مربوط به متحدان است؛ بی‌آنکه لزوماً به این نام شناخته شوند. آشکار است که در صدر فهرست این لایه از تقسیم‌بندی کشور روسیه است که مناسبات با ایشان در بالاترین سطح قرار دارد. بعد از آن شاید بتوان به چین، ترکیه و کشورهای دیگر از این دست و حتی هند اشاره کرد؛ کشورهای که وزن سیاسی‌شان در جهان از نظر عناصر قدرت کمتر از ایران نیست و در نتیجه علاوه بر روابط نزدیک به‌منظور هم‌افزایی منافع ملی، در مواردی که می‌توانند امنیتی، اقتصادی یا هر نوع دیگری باشد، طرف‌های عمل مشترک قرار گیرند. مانند آنچه درخصوص سوریه موجب همکاری سه‌جانبه با ترکیه و روسیه شد یا موضوعی مثل توسعه بندر چابهار که مناسبات با هندوستان را از روابط معمولی و صادرات نفت ارتقا داده و کشوری در سطح و اندازه افغانستان را نیز در حاشیه خود قرار داد.

لایه چهارم اما لایه‌ای است کاملاً در جهت معکوس: رویکردی که دولت ایران درخصوص کشورهای نظیر آمریکا (منظور در زمان کنونی)، عربستان و اسرائیل اتخاذ کرده است که به هر کاری برای تقابل دست می‌زند، رویکردی بیشتر رئالیستی و مبتنی بر قدرت است. البته در حاشیه نیز کشورهای کوچکی مانند بحرین و امارات عربی متحدان را می‌توان به این نام‌ها افزود. در این زمینه،

درحال‌حاضر بسیاری از تیم‌های شناسایی‌شده توانایی انجام کارهای باکیفیت بین‌المللی را دارند و هم‌اکنون نیز بسیاری از پروژه‌های بین‌المللی به سفارش دیگر کشورها را انجام می‌دهند، اما متأسفانه از چنین ظرفیت‌هایی بسیار کم استفاده می‌شود و همان‌طور که شاهدیم هنوز بسیاری از پروژه‌های زیرساختی کشور مانند شبکه ملی اطلاعات، دولت الکترونیک و... به مرحله تکامل نرسیده‌اند.

همچنین با همکاری مجلس کاستی‌ها و نقص‌های بسیاری که در حوزه قوانین فضای مجازی کشور وجود دارد، بازیابی و بازنگاری شود تا نقش بازدارندگی قوانین مجد احیا شده و براساس تغییرات دهه گذشته بروز کند و کارآمد شود.

● **در چه مواردی می‌توانید در حوزه فضای مجازی با دولت و به‌خصوص وزارت ارتباطات همکاری داشته باشید؟**

با توجه به شبکه گسترده بسیج در سطح کشور می‌توان ظرفیت همکاری مشترک در عمومی‌کردن اقدامات و ظرفیت‌های به‌وجودآمده در راستای نیازهای ضروری زیرساختی کشور، مانند شبکه ملی اطلاعات و همچنین موضوعات نوآورانه مانند بسترهای نوین اینترنت اشیا، واقعیت افزوده،پرینترهای سه‌بعدی، دسته‌بندهای هوشمند سلامتی و... را که باعث افزایش بهره‌وری و رشد و شکوفایی کشور می‌شوند، از طریق ظرفیت‌های متخصصان بسیجی کشور پیگیری و عمومی کرد. برای مثال با تجاری‌سازی موضوع پرینترهای سه‌بعدی در حوزه ساختمانی می‌توان گام بزرگ‌یی در ایجاد سرپناه‌های اوزرآنسی یا ساختمان سازی برداشت.همچنین از رویکردهای محوری بسی درحال‌حاضر موضوع «مسجد محوری» است که با ایجاد تعریف مشترک برای بهره‌برداری از مساجد در حوزه حمایت از تیم‌های متخصص کوچک و استقرار در مساجد و حمایت و رشد آنها می‌توان بنگاه‌های کوچک اقتصادی مستقل ایجاد کرد که نقش بسزایی در کم‌شدن معضلات فرهنگی- اجتماعی خواهد داشت. این ظرفیت‌ها در کنار دولت است البته اگر بخواهند و جدی‌تر و فعال‌تر برای تعامل قدم بردارند.

سیاست خارجی جاری عیناً مبتنی بر متون درجه اول رئالیسم است و به‌سختی می‌توان اشدکالی نظری بر آن وارد کرد. این رویکرد به مصالحه با کشور متقابل که سیاست‌های توسعه‌طلبانه در پیش گرفته است، قائل نیست.

در انتها لایه پنجم و نهایی که می‌توان آن را بیشتر به رابطه کنونی دستگاه دیپلماسی با اتحادیه اروپایی منسوب کرد و آن سیاست تنش‌زدای ایده‌آلیستی مبتنی بر درک و احترام متقابل و پایبندی حداکثری به توافقات است که به‌منظور باقی‌ماندن در فضای اعتدال مبتنی بر صلح پایدار و دوری از تنش‌هایی نظیر تحریم و غیره صورت می‌گیرد. به همین دلیل است که اروپای امروز دیگر نه فریب خراکری‌های محتمل در این زمینه را خورده و نه محروب اخم آمریکا در پایبندی به برجام شده است.

نمونه‌های سیال

مبرهن آنکه نمونه‌های سیالی هم در میان این دسته‌ها می‌توان مشاهده کرد؛ چه رخداد‌های سیاست داخلی کشورها که ممکن است قدرت را میان روشنفکران و محافظه‌کاران از جابه‌جا کند و فارغ از مواضع رسمی و نظری سطح روابط و رویکرد حاکم را متحول کند- مانند آنچه در خود آمریکا اتفاق افتاد و دولت اوباما را که می‌شد در لایه پنجم، ارزیابی کرد و به دسته چهارم برد یا نمونه‌هایی نظیر کانادا که به سمت اروپا تمایلین می‌نماید- و چه به‌سبب تشریحات ایالات متحده و دولت جدید این کشور که ممکن است روابط تجاری کشورهایی مانند کره‌جنوبی را دستخوش تغییرات کند.

در هر حال آنکه سیاستی مبتنی بر تنش را در پیش می‌گیرد بحق نمی‌تواند انتظار رفتاری غیر از آن را از یک دولت مستقل و تا حدی متکی بر ایدئولوژی در سر بپروارد. اما ایران در دوران روحانی به جهان و از همه بهتر به اروپایی‌ها نشان داد که اگر رویکرد کانتی و گفت‌وگومحور از طرف مقابل پیش گرفته شود

منافع ملی خود را نه در تنش که صرفاً از راه مذاکره بی خواهد گرفت.

به همین علت است که می‌توان به آسانی مشاهده کرد که نتوانند، موضع و اراده سیاسی ایشان در بلوای کنونی بر حمایت از ایران و توافقی است که هر چیز دیگر روزی به ناحق تحت حملات هر روزه از همه اطراف جهان بود، امروز به‌رغم بیشتر کشورهای جهان، سازمان‌های بین‌المللی و نهادهایی مانند سویفت، شروع و پایبند دانسته می‌شود و چه بتوانند و چه نتوانند، موضع و اراده سیاسی ایشان در بلوای کنونی بر حمایت از ایران و توافقی است که پایبندی‌اش به آن بارها تأیید شده است. از همین‌رو به‌علت همین بازی چندلایه و متناسب است که رخداد‌های مختلف در عرصه بین‌المللی، از پرورنده قتل خاشقجي گرفته تا مسئله تعرفه‌های تجاری آمریکا با چین و اروپا، زمین بازی را به نفع ایران شیب می‌دهد.

ادامه از صفحه اول

با برهان سست در چنبره قالب‌ها

مسجد اعظم قم یکی از یادگارهای عمرانی و توسعهای آیت‌الله بروجردی، مرجع تقلید وقت است. می‌گویند وقتی به آیت‌الله‌العظمی طباطبایی‌بروجردی (به زبان همشهریان‌ش؛ آقا‌حسین امام) یکی از متخصصان عمران از اقلیت‌های دینی برای کمک در ساخت این مسجد معرفی شد، با وجود اشدکالی که برخی اطرافیان وارد می‌کردند، ایشان شجاعانه اشدکال را نپذیرفت و نه‌تنها به بهره‌گیری از توان این فرد اقدام کرد، بلکه از صداقت و صفای آن اقلیت دینی تجلیل کرد، طوری که آن اقلیت دینی خود جز، کمک‌کنندگان بنا و تعمیر مسجد شد. شهرداری تهران نمود، خروجی و تجلی اصلی مطالبه مردمانی است که با حضور و امید ۱۸ ماه پیش در انتخابات شورای شهر مشارکت صمیمانه و معنادار داشتند، اما با رفتن دو شهردار و نامشخص‌بودن وضعیت شهردار سوم، در این مدت نه‌چندان کوتاه، حتی کوچک‌ترین نشانه‌ای از تحقق این مطالبات و امیدها بروز نکرده است، چراکه بعد از این یک‌ونیم سال وضعیت همچنان بی‌ثبات است که این نه برای تهران و نه نه برای صرفاً انتخابات‌شوراها و نه حتی به‌طورکلی انتخابات در ایران، بلکه برای کشور و نظام زبان‌بار است. مردم سؤال می‌کنند که چرا مطالبه‌شان در این انتخابات و با وجود شورای شهر یک‌دست، محقق نمی‌شود. شهردار اول به دلایلی که هنوز رسماً روشن اعلام نشده رفتنی شد و دومی با رخداد پیش‌بینی‌نشده تصویب قانون بازنشتستگان دوام نیافت و اینک سومی با دلایل سست، برای خدمت و تحقق آن مطالبات و پاسخ به آن امیدها با مانع روبه‌رو شده است. از قرار مسموع تأیید شهردار منتخب تهران و سومین مطلوب شورای پنجم در چنبره قالب‌های از پیش تعیین‌شده در وزارت کشور مانده است و درحالی‌که در روزی که این نوشته به عموم عرضه می‌شود، آخرین روز کاری مهلت اعلام نظر وزارت کشور است، مشابه همان شهردار اول شورای پنجم با دخالت‌های برخی طرف‌ها که بنیان قانونی هم ندارند، مواجه شده است. بهترین گزینه پیش‌روی وزارت کشور در قبال شهردار منتخب شورای شهر تهران، تأیید اوست که به‌دلیل اصرار حیثیتی شورای شهر تهران و نیز ترکیب مبتنی از اختلاف، بعدد است رأی نهایی این هیئت غیر از گزینه منتخب این شورا باشد. وزارت کشور باید دلایل متقن، منطقی و روشنی در تأخیر تأیید شهردار منتخب شهر تهران ارائه کند. فراموش نکرده‌ایم که کارش‌های سیاسی موجود در کشور در سال‌های ۵۹ و ۶۰ چنان به‌شدت زنگارنگ بود که در هر کوی و برزن و خانواده‌ها منشوری از آنها دیده می‌شد، به‌طوری‌که حتی دامنه آن به خانواده و نزدیکان برخی مقامات و روحانیون بلندمرتبه کشور کشانده شده بود. اگر برخی هراس‌آفرینی‌هایی را که به وزارت کشور القا شده ملاک قرار دهیم، تعداد (نه کم‌شماری) از مقامات و روحانیونی که به‌دلیل هم‌مسیری در مبارزات مشترک ضد‌شاهی پیش از انقلاب، با برخی افراد (بعداً گروهک‌شده) مرتبط بوده و حتی بستگان نزدیکشان و فرزندان‌شان به این گروهک وابسته بودند، باید در همان سال‌ها و خیلی پیش از این رخت خدمت از تن خارج می‌کردند، اما آنها دفع نشدند و اکنون نیز در برخی نهادهای حساس تصمیم‌گیر حضور دارند. انتظار این است که وزارت کشور با دلایلی قوی که در دفاع از شهردار منتخب شورای پنجم تهران دارد، در برابر القانات غیرقانونی اگر نگوییم شبه‌سیاسی، نسبت به تأیید او و تعیین تکلیف نهایی شهر منتظر و در حالت تعلیق تهران اقدام کند. فراموش نکرده‌ایم که گزینه معرفی‌شده شهر تهران دست‌کم در گذشته نه‌چندان دور در دو مورد تأیید صلاحیت خود را از مجاری قانونی و مربوطه دریافت‌ه است؛ یکی اسنادی دانشگاه و دیگری معاونت وزارت راه که هر دو از مشاغل حساس به شمار می‌آیند. با شجاعت و پرهیز از برهان سست می‌توان از چنبره قالب‌های هراس‌زا عبور کرد و فرصت را برای خدمات صادقانه عمرانی به شهر گرفتار تهران فراهم کرد.

ادامه از صفحه ۴

هفت‌تپه‌ها

طبق ماده (۱۳) قانون کار حقوق کارگران ممتازه است و باید در اولویت پرداخت قرار گیرد و طبق همین قانون کارفرما موظف است قبل از تسویه‌حساب با پیمانکاران مراقبت کند حقوق کارگران به‌موقع پرداخت و از اخراج کارگران جلوگیری شود. مگر حداقل مزد کارگران در کشور چقدر است؟ همه باید شرمندۀ کارگران شریف و زحمتکش باشیم که دروغ‌ای تورم و گرانی با یک‌میلیون و اندی چگونه زندگی می‌کنند؟ اجاره منزل و هزینه ایاب و ذهاب و خرج تحصیل و دوا و غذا را چگونه تأمین می‌کنند؟ دردناک است شرمندۀ زن و بچه بودن! کارفرمایان باشرافت و باغیرت فرامانی در کشور هستند که از کارگران مانند خانواده‌های خود رفتار می‌کنند و به‌خواسته‌های قانونی و عرفی کارگران احترام می‌گذارند که درود بر شرف‌شان؛ اما در شرایط خاصی که استکبار تارمایی به وجود آورده، هفت‌تپه‌های زیادی در راه است. مسئولان و مرتبطان باید پیش از وقوع چاره‌های بیندیشند و قوه قضائیه و نیروی انتظامی را به زحمت نیندازند و حرمت کارگران را نه با پول، بلکه با احترام و به‌رسمیت‌شناختن حقوق‌شان نگه دارند. امروز اگر چرخشی از زندگی می‌چرخد، به همت کارگران و مدبران واحدهای تولیدی این کشور است و از دلالتان، سفته‌بازان، رانت‌جویان، زمین‌خواران و دلاربازان جز زحمت برای ملت چیزی نیست.